

6. A próféták Vitruviusa

Jézus életéről azt szeretnénk hinni, és a tanítás azt hiteti el a hívőkkel, hogy a földön járó Isten fiának az életét ismerjük. A közel kétezer éves erőfeszítés sikeres, bár nem igaz.

Jézus életéből, ha egyfajta számszerű statisztikát készítünk, akkor nagyon kevéske nap marad az egész élettartamához viszonyítva azokról a napokról, melyeket nagy-nagy jóindulattal ismertnek tekinthetünk.

Ha Jézus 33 évesen halt meg a kereszten, mondom, ha, és az ide vonatkozó egyéb kételyektől eltekintenek, akkor $33 \times 365 = 12.045$ napot számíthatunk, bár akkor még nem vagyunk a Gergely-naptár birtokában. A napok számát viszont meg kell még tetézni az angyali üdvözlésként ismert teherbe esés napjaival – és most nem utalnék vissza Pantera századosra –, azaz $9 \times 30 = 270$ nappal, csak az egyszerűség kedvéért kizárólag mai 30 napos hónapokkal számolva. És még kell 40 nap a mennybemene-telig. Ez összesen: $12.045 + 270 + 40 = 12.355$ nap. A tevékenység tükrében állítja az egyház, hogy Jézus pszichésen és lelkületileg Isten fia is. Ma a transzcendenciába⁸⁶. „átemelt” Jézus az Atyával együtt időtlen, egylényegű, aki éppen ott, éppen akkor megtestesült, és csinált egy valláspolitikai forradalmat, majd hagyta, hogy kivégezzék, mert ez segítette addigi terveinek megvalósulását.

Az életmű ebben a 12.355 napban valósul meg úgy, hogy nagyobb a teljesen ismeretlen napok száma, mint az aktív időszak napjainak száma. Az igaz, hogy Jézusnak elég volt ennyi is, egy földi halandónak, általában egy élet minden napja sem elég. Így aztán, a statisztika is minek – tehetjük fel a kérdést, de mivel a saját gondolati mozgásteremet beszűkítettem, ezért maradnék megint csak földhöz ragadtan, a számok birtokában, azok „bűvöletében”.

A fennmaradt alkalmakat, napokat valamilyen szinten ismerjük. Némelyiket jobban, másokat kevésbé. Mégis, ha a zsidó történelem azon korszakát szemléljük, mely elérhető a Google keresőprogramjában is – de dr. Bakó Béla érdekesen, átfogóan már elemzett is, ha a *próféták kora* címszót keressük –, kiderül, hogy ez az időszak évszázadokat tesz ki. A prófétákat, a lélek embereit többféle szempont szerint csoportosítják, állítják időrendbe őket, beszélnek, írnak róluk más összefüggésekben a korabeli források. Nem mennék ennek a kérdésnek sem a mélyére, de valami egyértelművé válik, ha végignézzük a jeles szent életű emberek során. És most megszakítanám ezt a gondolatsort, majd visszatérek ugyanide.

***

Az építészettörténet név szerint tart számon a történelem korai időszakában (bár nem) sok építész, akik valamiért nagyon fontosak a legkifejezőbb emberi projektív teszt⁸⁷, az építészet jeles alkotásainak létrehozásában. A római korban, az ismertség pálmáját egyértelműen egy Vitruvius nevű építész viszi el és tartja elsőségét. Ki ez a Vitruvius? Ő egy római kori építész. Már a megfogalmazás is pongyola, mert a római kultúra évszázadait figyelembe véve, megkérdezhetném, hogy melyik századé és miket épített? De nem kérdezem meg, mert a téma szempontjából teljesen indifferens⁸⁸. Vitruvius, csak egy a vélhetően sok száz, Rómában kiképzett építész közül. Miért éppen ő? Csak azért, mert az ő rajzai, feljegyzési maradtak ránk. Nem teljesen világos, hogy miért éppen az övéi. A rajzok ismeretében tudjuk, hogy az ő működése idején a birodalom területén mi minden épült egy időben. Ebből azt kell gondolni, hogy sok „száz Vitruvius” működött egyidőben aktív építészként a birodalom területén. Ők nem csak civil, de hadászati építmények létrehozásában is folyamatosan működtek. Vitruvius nem

különleges vagy az átlagnál nem tehetségesebb, hanem az átlagnál sokkal precízebben dokumentált szakember volt.

***

A próféták közül az utolsót, ha nem kezdünk egymással és másokkal parttalan „hitvitát”, akkor kijelenthetjük, Mohamednek hívják. De előtte eggyel, egy Jézus nevű, profin dokumentált prófétáról is tud az egész világ. Arról sem szeretnék vitát nyitni, hogy ki tartja Megváltónak, ki nem, ki tartja prófétának, ki minek is tartja. Csak azt szeretném rögzíteni, hogy akárki is volt, kizárólag a többiekénél sokkal részletesebben és jobban dokumentált történelmi személy volt. Ha semmi mást nem veszek figyelembe, már akkor is a legelső helyen áll. Ha előrefutok a témában, és csak azt veszem figyelembe, hogy a kereszttúton három ember botladozik azonos időben, de csak egyről tudni valamit, már ekkor gondolkodóba esik a gondolkodó ember. Ekkor még nincs az a kereszt „kitalálva” sem, amit ma latin keresztként ismerünk. Az egész történet kizárólag Jézusról szól. Pedig ugye a kivégzéskor jelen időben fogalmaz a Biblia a latrok felfeszítéséről is. De a latrok kereszttújáról tulajdonképpen semmit sem tudunk. Ezért vagyok bátor azt állítani, Jézus a próféták Vitruviusa. És ez az a reklámtöbbség, mellyel nagyon meg lehet fogni az első helyezést ebben a „versengésben”. Tény, hogy ez az egyetlen jellemző is elegendő ahhoz, hogy Jézus a kizárólagos első legyen. Első a történelemben, az addigi, úgynevezett szent, karizmatikus emberek sorában úgy, hogy nagyon kevés erőfeszítéssel ezt a helyezést az elmúlt kétezer évben is tartsa. Az utána következőkről, arról, hogy mennyire epigonok⁸⁸, mennyire követők, mennyire jelentősek és kinek jelentősek, lehet eltérő álláspontokat elfoglalni, de ezt is tegyék meg mások. A tény tény marad. Jézus dokumentáltsága a későbbi ismertség egyik záloga. A másik, az áru-lók kiemelkedő szerepe, akik nélkül Jézusról már senki nem ejtene egyetlen szót sem. A harmadik, hogy a legelemibb emberi szükséglethez, az evéshez kötötte Jézus a rá való emlékezést. Így a gyakorlatban is megvalósul az ősi bölcsesség: „Aki nem veszi emlékezetét, örök életű.”